

[Karen Højte Jensen]

Jeg vil desuden understrege, at der i landets øvrige kommuner ikke er forståelse for, at der ikke i Københavns Kommune tages fat om nælden.

Indenrigsministeren har med tal illustreret kommunens situation. Det er nødvendigt at understrege, at i den mellemkommunale udligning tillægges en række sociale kriterier som opfølgning af den nævnte AKF-rapport særlig vægt, således at der tages højde for kommunens særlige boligsammensætning og befolknings-sammensætning m.v. Det er ikke indtægterne, der er for lave, det er udgifterne, som er for høje, og der må simpelt hen tages fat på basale emner som personaleforbruget.

Kommunen kommer ikke uden om at reducere antallet af ansatte. Kommunen har 24 pct. flere kommunalt ansatte pr. indbygger end resten af landet, som det blev nævnt af indenrigsministeren. Det samlede antal ansatte svarer stort set til hele indbyggertallet i Helsingør Kommune.

Det må fremhæves, at Københavns Kommune efter udligning har et større skattegrundlag end de fleste kommuner. Skatteprocenten er på landsgennemsnittet, og serviceniveauet er over landsgennemsnittet. Kommunen har siden 1985 haft en større realvægt end gennemsnittet, og naturligvis er disse kendsgerninger med i de overvejelser, der må pågås.

Ingen andre end Københavns Kommunes eget styre kan løse kommunens problemer. Som i landets øvrige kommuner vil det i høj grad være viljen og evnen til omstilling og tilpasning, der tæller. Der er behov for langsigtede initiativer. Også viljen og evnen til at gøre en aktiv indsats for at tiltrække erhvervslivet, så der kan sikres flere private arbejdspladser, vil være en nødvendig forudsætning for at få rettet op på de strukturmæssige og økonomiske problemer. I den sammenhæng er det værd at pege på den særlige initiativgruppe, der har til opgave at fremkomme med ideer og forslag til en positiv erhvervsudvikling.

Lad mig sige til SF, at det er nødvendigt at spille bolden tilbage til Københavns Rådhus. Det er først og fremmest dér, nøglen til en positiv udvikling i Københavns Kommune ligger.

Det Konservative Folkeparti afviser den dagsorden, der er foreslået. Vi mener, det er uhensigtsmæssigt, at vi begynder at tage enkelte kommuners problemer op på en så bastant måde, som det her er anvist.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Nu synes jeg ikke, at dagsordenen er udtryk for noget særlig bastant, men det kan vi komme tilbage til senere. Og så lagde jeg mærke til, at det lykkedes fru Karen Højte Jensen at holde sit indlæg uden på noget tidspunkt at komme ind på de reelle problemer, der er i København, og som enhver af os kan se, hvis vi færdes rundt omkring i byen.

Men det var egentlig et andet punkt, jeg ville spørge lidt til. Fru Karen Højte Jensen sagde på et tidspunkt, at der jo var drøftelser mellem regeringen og København, og det er sikkert rigtigt. Men er det ikke også rigtigt, at når regeringen indgår aftaler med Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening om den kommunale økonomi, så bliver Københavns Kommune ikke inddraget, selv om de pågældende aftaler også vedrører København?

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg kan sige, at det ikke er rigtigt, hr. Agerschou. Det er sådan, at Københavns Kommune også er inddraget i disse forhandlinger.

Mejdahl (V):

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at afhjælpe Københavns Kommunes økonomiske problemer?« Sådan lyder SF's forespørgsel, og SF går hermed ud fra som en fastslået kendsgerning, at Københavns Kommune har økonomiske problemer. Det har SF's ordfører, hr. Agerschou, slået fast igen her for et øjeblik siden.

Det tror jeg også den har, men jeg tror til gengæld ikke, at flere penge hjælper.

Den lange række af facts, som indenrigsministeren udførligt beskrev i sin svartale, synes jeg siger med al ønskelig tydelighed, at det er et helt andet sted, hunden ligger begravet. Det er den politiske styring, der er årsag til miseren, og derved kommer den administrative styring også til at halte.

Jeg tror, at SF med lige så stor ret kunne have sat de 103 fattige kommuner ind i forespørgselsteksten på Københavns Kommunes plads, når forespørgslen går på økonomiske problemer. Københavns Kommune kunne måske lære af de 103's leveregel, der siger, at det ikke